

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Når jeg brugte ØD, skyldtes det såmænd ikke så meget substansen og indholdet i diskussionen, men mere engagementet. Jeg husker i hvert fald fra den tid, hvordan engagementet virkelig var til stede, og det delte nogle vande, som vi, der oplevede diskussionen, næppe glemmer. Så det, jeg altså forsøgte at sige, var, at vi her tidligere på formiddagen oplevede et engagement i debatten, som næsten kunne ligne ØD-debatten.

Om det har betydning for lønmodtagerne, spørger hr. Buksti. Jo, for hvis virksomheden skal udbetale x kr. i løn med fradrag eller y kr. i løn uden fradrag, så vil det sidste beløb for lønmodtageren selvfølgelig være mindre end det første, og det vil få den effekt for lønmodtageren, at han i stedet for at få udbetalt 100 kr., får udbetalt 70 kr., for virksomhedens pris for at give ham det sidste, altså aktien, er jo en anden pris end den, man skal give, hvis man skal udbetale løn. Ved udbetaling af løn har virksomheden fradragsret, det har man ikke for aktieoptioner.

Det er selvfølgelig malet med den store pensel det her, men jeg synes absolut, vi skal dyrke den problemstilling i udvalget, og jeg synes, at det er meget nyttigt at få de regnestykker stillet op, sådan at man kan se det. Det er jo derfor, vi gør det, for ellers kunne man jo bare sige: Jamen vi bevarer det nuværende system; man udbetaler bare, og om det er i løn eller aktieoptioner, er sådan set ligegyldigt. Nej, det var ikke det system, vi bevarede. Vi ændrede faktisk det system og sagde, at netop når man udbetaler på den nye måde, har virksomheden ikke den samme fradragsmulighed, som tilfældet er med direkte løn.

Så rejser hr. Aage Frandsen, skal vi sige den lidt mere klassekamporienterede diskussion: Hvem er det, der får glæde af hvad? Jeg synes absolut, den diskussion er interessant, og jeg tror absolut ikke, nogen af os har noget imod at gå ind i den. Jeg synes bare, at det, inden vi gør det, er vigtigt, at vi gør os klart: Hvad er alternativet?

Jeg spurgte på et tidspunkt: Hvem skal købe aktierne i fremtidens virksomheder? Skal det være medarbejdere – og så kan man diskutere deres lønniveau – eller skal det være udenlandske investorer? Eller skal det være andre, investorselskaber? Eller hvem skal det egentlig være? Hvis man tager den klassediskussion op, som hr. Aage Frandsen rejser, er det jo ikke bare

et spørgsmål om dem, der er i virksomheden; så er det jo også et spørgsmål, hvem der overhovedet skal købe aktierne i fremtiden. Og jeg går da ud fra, at SF stadig væk har den holdning, at der er en idé i, at medarbejdere og virksomhed knyttes tættere sammen. Ellers har jeg misforstået noget – det har jeg måske også – men jeg synes i hvert fald, det er vigtigt at have det aspekt med.

Kl. 12.25

Jeg vil så sige til hr. Samuelson, når diskussionen handler om fremtiden, og hvad der skal ske, hvis det lykkes at skaffe det nødvendige råderum for nedsættelse af skatten på personlige indkomster, og hvordan det så skal tilrettelægges, at der har statsministeren – og i øvrigt også jeg selv – flere gange sagt, at det i den diskussion i hvert fald ikke er uinteressant at studere f.eks. Rockwool-undersøgelsens resultater. Det, vi her taler om, er jo nogle dispositioner, som sikrer konkurrenceevnen for danske virksomheder, og derfor forsøgte jeg at bringe dette internationale vue ind i diskussionen, som berettiger, at denne her lovgivning netop går ind som en del af den konkurrencepakke, vi tog stilling til og finansierede allerede for knap og nap et års tid siden.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har vi faktisk til to fulde omgange. Den første omgang er hr. Henrik Sass Larsen, fru Pernille Rosenkrantz-Theil og hr. Jens Peter Vernerisen.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Tak til skatteministeren for hans svar også om internationaliseringen. Som jeg forstår det, er hele meningen med det her, at vi får behov for, at flere medarbejdere pumper kapital ind i de danske virksomheder, og at det ligesom er det, der er vejen frem. Det er jo et interessant synspunkt, at det er den vej, det går. Jeg troede, at det var via de store lønmodtagerfonde, store pensionsfonde og andet, man skulle finde vækststrategien i dansk erhvervsliv, men det er måske helt misforstået i forhold til, hvad der egentlig er hensigten med denne her lovgivning.

Så vil jeg prøve at spørge skatteministeren om provenutabet på det her. Så vidt vi kan se, er det opgjort til, at kommunerne varigt vil tabe 45 mio. kr. på det og staten vil tabe 35 mio. kr. på det. Det er den langvarige effekt, så vidt vi har kunnet læse os frem til det. Så tænker jeg: Det lader jo ikke til, at der kommer til at ske særlig meget så. Men hvis der nu, som vi formoder,